

A digitális világ fejlődésével átalakul a társadalom, a kapcsolatok és a kapcsolattartási formák is, ezek pedig generációs különbségeket eredményeznek. Ez érinti természetesen a gyerekeket is. A gyermeknap közeledtével Heilmann Ágnessel, a Tolna Megyei Pedagógiai Szakszolgálat pszichológus szakemberével beszélgettünk arról, milyen gyerekek lenni és gyereket nevelni 2018-ban.

A felgyorsult világ a gyermekekre is hatással van. A digitális világ előretörése pedig azt sugallja, hogy ha valamiről lemaradsz, akkor kimaradsz belőle. – Versengő társadalomban élünk, ahol az egyre nagyobb elvárások azt eredményezhetik a gyermekekben, hogy mindenben jónak, tökéletesnek kell lenniük, hibázni nem szabad, vagy legalábbis nem érdemes. Ez nem biztos, hogy jó szemlélet – mondta Heilmann Ágnes. – A hibázás ugyanis természetes és szükséges, ebből nyer majd tapasztalást a gyermek. Azok az egyének, akik a hibázást nem kudarcélményként, hanem tapasztalásként értelmezik, kitartóbbak lesznek, a későbbiekben nagyobb eséllyel hisznek abban, hogy ami nem sikerült az még fejleszhető, és ezáltal bátrabban néznek szembe a megpróbáltatásokkal – tette hozzá. A fejlődéshez – folytatta – és az éréshez pihenésre és szünetekre is szükség van. Kell, hogy a gyermeknek legyen ideje az önfeledt, szabad játéokra, mert ez az, ami észrevétlenül, ám mégis hatékonyan formálja személyiségüket, együttműködési készségüket, kreativitásukat, önismeretüket.

– Ehhez kell a szülők pozitív hozzáállása is – tette hozzá. – Ahhoz, hogy biztosítani tudják a gyermek számára az egészséges fejlődést a felgyorsult világban, érdemes a szülőnek is lelassítani. Természetesen ez nem azt jelenti, hogy állandóan figyelni kell, és minden helyzetben a tökéletességre kell törekedni előttük. Az örökös aggodalom, hogy egészséges gyermeket neveljünk, illetve, hogy elég jó szülők vagyunk-e, sokszor épp akadályoz, és hátráltatja az ösztönös szülői működést. A szülőknek szükséges a gyermek fejével is gondolkodni, ami nem könnyű feladat.

Heilmann Ágnes munkája során nap mint nap gyermekekkel és családokkal találkozik, és azt tapasztalja, hogy annak a felnőttnek, aki megőrzi gyermeki énjét is, előnye van a gyermekek nevelésében, hiszen könnyebben megérti az ő világukat. De ez nemcsak a nevelésnél lehet hasznos.

– A gyermeki énünk egyes részeinek megőrzése, például a játékosság, a humorérzék vagy a fiatalkori bohóság hasznos kísérői lehetnek felnőtt életünknek is: az ilyen emberek ugyanis könnyebben értékelnek át problémás helyzeteket, könnyebben váltanak nézőpontot, és képesek egy unalmas helyzetben is feltalálni magukat – mondta a pszichológus.

„Ami nélkülözhetetlen az:
némi csomag szeretet, elfogadás, türelmesség,
játékosság és tudatosság, következetesség.”

Talán erről is szól a gyereknapi. Akkor a szülők is kicsit gyerekekké válhatnak, a család közösen csinálhat olyan programokat, melyeket együtt is élveznek. – Ma az ajándékozás is része a gyermeknapnak. Ezzel alapvetően nincs probléma, hiszen minden gyermek örül, ha meglepetést kap. Fontos, hogy az ajándék ne kizárólag a szülőnek, hanem a gyermeknek is tetszen, hiszen neki akarunk vele örömet szerezni. És ha már ajándékozás, nem szabad elfeledkezni arról, hogy nemcsak tárgyakat, javakat, de élményt és érzéseket is tudunk ajándékozni: ez is egy fontos kapcsolódás a másikhoz – mondta Heilmann Ágnes.

Kiemelte, a gyermek akkor tud a legegészségesebb úton fejlődni, ha egy olyan családban nő fel, mely az összetartozás élményét, védő-óvó, ugyanakkor fejlődést biztosító funkcióját egyaránt ellátja. Mindez a mai társadalomban valóban nem könnyű feladat, de nem lehetetlen küldetés.

